

¿Vota per Zapatero l'FMI?

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 26.05.10

L'informe de l'FMI afirma que hem sortit de la recessió però que la recuperació serà fràgil, feble i molt incerta perquè s'acumulen problemes greus que exigeixen reformes urgents: mercat de treball disfuncional, fi de la bombolla immobiliària, fort endeutament privat i extern, anèmic creixement de la productivitat, baixa competitivitat i sector bancari amb focus de debilitat. No és un retrat amable per a la realitat espanyola, però afavoreix Zapatero. ¿Per què?

En part perquè el Fons –organisme intergovernamental– no pretén censurar els governs dels estats sinó influir sobre les seves polítiques. I tots ells tenen en compte els seus dictàmens, cosa que no implica assumir sempre les seves receptes o calendaris. I és que els governs han d'estudiar en l'acadèmia de l'FMI però l'examen final no el passen a Washington sinó davant els seus electors. En aquest moment, l'informe és positiu per a Zapatero i per a la política de Salgado. En primer lloc, perquè, després d'assenyalar els errors, certifica el final de la recessió i constata dinamisme en l'exportació. Però la raó principal és el seu suport explícit («recolzarem completament aquesta mesura») al tan discutit pla de retallades pressupostàries per baixar en dos anys (2010 i 2011) el dèficit públic de l'11,4% al 6% del PIB. Malament ho tenen el Partit Popular i les formacions centristes per votar en contra del decret si l'FMI, guardià de l'ortodòxia econòmica, el beneeix.

Hi ha més. L'informe subratlla que la consolidació fiscal és primordial i dóna el vistiplau a la pujada de l'IVA de Salgado en el pressupost del

2009 –vilipendiada per tota l’oposició i sectors empresarials– al prescriure que si el dèficit no es redueix al ritme previst (com a resultat d’un creixement inferior) s’haurà d’anar a «un augment addicional del relativament baix nivell d’IVA i dels impostos especials».

I també reforça Zapatero davant dels sindicats. L’FMI troba imprescindible una reforma del mercat laboral per poder flexibilitzar la negociació salarial. Creu que a Espanya l’ajust es fa a través de la reducció de plantilles davant de la d’hores treballades o de salaris percebuts. I aposta per corregir la dualitat del mercat del treball. Zapatero ha intentat durant un parell d’anys pactar aquesta reforma, però l’FMI constata que el temps s’ha acabat. Si els sindicats no pacten, la reforma ha de fer-se malgrat tot. I si Zapatero fracassa, el més previsible és que l’atur segueixi pujant i la reforma l’acabi portant a terme algú menys atent al diàleg social.

L’informe de l’FMI no és amable amb Zapatero perquè se n’infereix que allò de l’Espanya campiona, que superaria Itàlia i França en pocs anys, va ser només el somni d’una nit d’estiu. Però li va bé. Diu que la rectificació és la correcta i l’única possible. Davant les crítiques, es pot parapetar en l’FMI. I al mal humor de l’esquerra i dels sindicats els pot respondre que és l’únic que intentarà aplicar les receptes de l’FMI intentant mantenir el diàleg social.